

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево, браћо и сестре, налазимо се близу празника Божића, празника рођења Христа Господа нашега по телу. Кренули смо у сусрет Њему Богомладенцу, пре равно месец дана, још десет дана нас дели од сусрета са њиме. Ово време путовања нашега кроз свети Божићни пост јесте време, у ствари, припреме наше да га можемо достојно дочекати и примити у себе. Када човек има неку свечаност, Крсну славу или нешто друго, он свој дом уређује, кречи, истреса све што је унутра, да би за госте који му долазе био пријатан боравак у његовоме дому. Поготову ако дочекује некога високога госта, рецимо замислите да неко цара дочекује колико би труда учинио у припремању свога дома да га достојно дочека. А ми дочекујемо Цара небескога највишега госта који се може икада замислити, очекујемо Господа Христа. Зато је потребно да припремимо себе, своју душу, своје срце, своје тело за сусрет са Њим да га можемо достојно примити. Како припремамо себе? Постом, молитвом, чувањем од злих дела, од грехова, од страсти, светом Тајном покајања и исповести. То је средство које је Господ остави у Цркви својој, да помоћу свете Тајне покајања и исповести повремено чистимо душу своју од греховне прљавштине. Када се спремамо на свету Тајну исповести, а треба сви да се спремамо, макар у току Великога поста, онда треба да припремимо себе шта ћемо рећи и још важније како ћемо рећи.

Своје грехе углавном знамо, они су нам познати. Као што каже свети цар Давид: *Ћрех је мој сћално ѓреда мном*. Али како их казати? Треба их казати, браћо и сестре, са покајањем у души својој. А покајање – шта је покајање? Покајање није ствар тренутка, није ствар само онда када дођемо пред свештеника, покајање је процес који траје целог живота. А то је у ствари, сазнање своје греховности, свест о својим гресима којима смо Бога увредили, жалост због тога, због тих наших рђавих дела, а пре свега решеност да у будуће те грехе не понављамо, не чинимо. Када исповедимо своје грехе онда кроз молитву духовника, свештеника, директно од Бога примамо опроштај наших грехова. Али, треба знати да ли су нам греси опроштени и када су опроштени. Монаси неки питали су једнога старца, пустињака, оче како ћу знати да су ми греси опроштени и када су ми опроштени? Одговор је био кратак – онда када их престанеш чинити. То је циљ покајања, да престанемо чинити своје грехе којима смо до сада душу своју прљали и савест своју оптерећивали. Само такво покајање и света Тајна исповести онда чисти нашу душу и ми очишћени духовно и телесно идемо у сусрет Богомладенца Христа, да га дочекамо са радошћу као што доликује дочеку великога Цара небескога, да га примимо у себе, да му у нама, у нашој души, у нашем срцу боравак буде пријатан, пријатнији него у витлејемској пећини хладној у којој се он родио. А Он је дошао зато да управо нас људе препороди, Он се родио да нас препороди. Он је постао

човек да би нас учинио боговима, не по природи него по благодати, тако говоре свети Оци и тако уче.

Данас недеља пред Божић, друга недеља до Божића, посвећена је светим Праоцима, оним личностима и светитељима Божјим који су у Старом Завету живели али су претходили доласку Месије Христа и зову се Праоци. Недеља Праотаца, то се данас тако зове ова недеља. Али у народу има она још једно име, још један назив, то су по народном календару и традицији - Материце. Недеља посвећена мајкама, посвећена дакле, онима од којих живот зависи и човека на земљи. Без мајке не би нас било никога. Зато ова недеља је посвећена, пошто идуће недеље се прослављају свети Оци, онда ова недеља је посвећена мајкама када треба да се сетимо наших мајки и наших прамајки, наших светих жена и мајки у роду нашем. Да се сетимо пре свега Пресвете Богородице мајке свих хришћана која нам је Господа Христа родила, а онда да се сетимо и светих мајки из рода нашега, мајке Анастасије мајке светога Саве, мајке Јевросиме, мајке светог кнеза Лазара, светих девет Југовића и свих осталих, мајке Ангелине која нам је родила светитеље Божије Максима и Јована епископе, и наших мајки да се сетимо у молитвама данас, да им благодаримо за њихову љубав што су нас родили, за њихов труд, за њихово бдење над нама док су нас гајили и на љубављу којом су нас одгајали, тако да се ми на неки начин нашим мајкама одужимо својим молитвама, својом захвалношћу.

А идуће недеље, ако Бог дâ, онда ћемо да се сећамо наших прародитеља, како из Старога Завета тако и наших свети предака који су претходили и који су наш народ водили и довели у данашње наше време. Хвала Богу да смо још увек као народ опстали поред свих невоља кроз које смо пролазили.

Али, оно што треба да знамо то је да би смо били и остали православни хришћани, Срби, треба да се угледамо по животу на наше свете претке. Да будемо достојни нашега господара Цара небескога који нас позива на велику гозбу коју је припремио и позвао каже званице на ту вечеру, данашње свето Јеванђеље о томе говори, позвао је све људе, све народе на земљи, али многи почеше да се изговарају везани за земаљске бриге. Један рече купио њиву мора ићи да је погледа, други купио волове иде да их проба, трећи се оженио не може доћи и тако редом почеше људи да се изговарају. А господар видећи да званице не долазе посла слуге своје на улице градске да све које нађу доведу да му се кућа напуни јер је он припремио богату вечеру. Слуга је рекао господару све сам учинио али још места има. Изађи међу оградe, изађи на путеве, на странпутице, и кога год нађеш доведи овамо да ми се кућа напуни. Јер, завршава Господ своју поуку, много је званих а мало изабраних. Кад каже много то значи сви. А ко су изабрани? Изабрани су они који прихватају позив господара да дођу на његову вечеру. Изабрани су они хришћани који се труде

животом својим да сачувају веру своји православну коју смо примили, наследили од светих апостола, светих Отаца и наших прародитеља из рода нашега, од светога Саве до владике Николаја и оца Јустина Ћелијског. Да ту веру чувамо сачувамо онако као што смо примили, неокрњену, неупрљану, неизневерену. Да останемо дакле, верна чеда Христова, верна чеда светога Саве, да можемо са правом носити то узвишено име хришћана. Тада ћемо бити достојни, тада ћемо се и на такав начин одазвати на позив господара и бићемо гости на његовој богатој вечери међу оних мало који су одабрани.

Нека би Господ даровао снаге свима нама овде сабранима, целом роду нашем, да схвати смисао данашњег Јеванђеља, да схвати смисао позива господара на велику вечеру и да нико од нас не почне да се изговара земаљским бригама, него да оставимо све земаљске бриге и да бринемо најважнију бригу, бригу о души својој. Јер једна душа је, каже Господ, вреднија од целога света.

Нека би Господ и наше молитве примио, даровао нам снаге да очишћени душом и телом дочекамо Божић – рођење Христово, примимо Богомладенца у себе и живомо њиме и Он у нама. Да би смо живећи њиме постали достојни и Царства небескога, да нас Он тамо прими и дарује живот вечни, да и ми са свима светима славимо Њега чудеснога Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан празник мати Антуси и свима мајкама које су данас овде са нама. Нећемо их везати као што је обичај, то ће њихова деца да раде.